

Dug od prošli puta: izvod M_b

Regresija s transformiranim varijablama

nelinearnu ovisnost prikazati u linearnom obliku ili računalom

Korelacije

Provjeravanje (testiranje) hipoteza

Provjera hipoteze vrlo je bitan dio statističkog zaključivanja.

Da bi se takva provjera formulirala, potrebno je postaviti neku teoriju koja se želi dokazati.

Npr.:

- Novi lijek bolji je za liječenje određenih simptoma od starog.
- Igrača kocka ima pomaknuto težište
- U svijetu se rađa više muškaraca nego žena

U svakom takvom problemu postavljamo dvije tvrdnje (hipoteze) od kojih je točno jedna istinita:

H_0 = nul-hipoteza

H_1 = alternativna hipoteza

One se ne tretiraju ravnopravno:

U sudskom procesu: H_0 : optuženi je nevin

H_1 : optuženi je kriv

Hipoteza H_0 smatra se ispravnom dok se ne dokaže H_1 .

Za H_0 obično se uzima stara, postojeća teorija:

Npr., za lijek: H_0 = stari lijek jednako je dobar kao i novi
za kocku: H_0 = kocka je poštena

Ako ne odbacimo H_0 , to ne znači da je ona ispravna, nego samo da nemamo dovoljno dokaza da ju odbacimo.

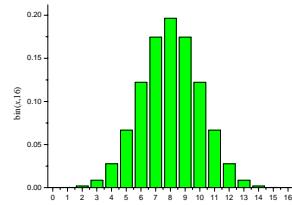
Primjer: ispitujemo simetričnost Galtonove daske sa 16 redova.

1. Postavljanje problema, izricanje hipoteza

H_0 : daska je simetrična, tj. $X \sim \text{Bin}(16, \frac{1}{2})$

H_1 : daska je nagnuta udesno

Raspodjela dana nul-hipotezom:

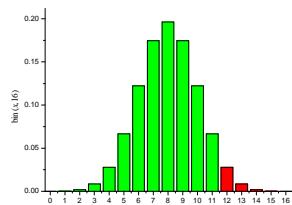

2. Postavljanje problema, kritično područje

Prije uzimanja uzorka podijelimo skup mogućih ishoda u dva područja:

A = područje prihvaćanja H_0

B = područje odbacivanja H_0 = **kritično područje**

Odlučimo se: $A=\{0,1,2,\dots,11\}$ $B=\{12,13,\dots,16\}$

Vrste pogrešaka

		odluka	
		odbaci H_0	prihvati H_0
istina	H_0	pogreška I. vrste	ispravan zaključak
	H_1	ispravan zaključak	pogreška II. vrste

Smatra se da je pogreška I. vrste mnogo ozbiljnija od pogreške II. vrste.

Vjerojatnost pogreške I. vrste:

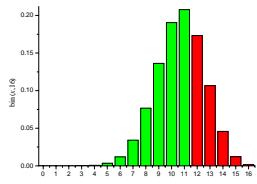
α = vjerojatnost odbacivanja H_0 kada je istinita = $P(B/H_0)$

Vjerojatnost pogreške II. vrste:

β = vjerojatnost prihvaćanja H_0 kada nije istinita = $P(A/H_1)$

U našem primjeru je $\alpha = 0,038 \approx 4\%$.

Međutim, čak i da je daska toliko nagnuta da je $p = 2/3$, raspodjela varijable X bi bila

pa bi vjerojatnost pogreške II. vrste uz naš odabir kritičnog područja bila $\beta = 0,6488$.

Veliki β se dogada kada je uzorak premalen ($n = 16$).

Signifikantnost testa (važnost, značajnost)

Def:

Za postupak provjere kažemo da ima **razinu signifikantnosti** (važnosti) α ako je

$$P(\text{pogreška I. vrste}) \leq \alpha.$$

Kažemo da je to **test razine α** .

Naš primjer je test razine 0,04.

Tradicionalno se kao razine signifikantnosti uzimaju vrijednosti 0,01; 0,05 ili 0,10.

Za $\alpha = 0,05$ kažemo da je test **signifikantan**, a za $\alpha = 0,01$ kažemo da je test **vrlo signifikantan**.

Moć testa

Moć statističkog testa mjeri sposobnost testa da odbaci nul-hipotezu kad je uistinu pogrešna, tj. da učini ispravnu odluku.
 $P = 1 - \beta$

U našem primjeru je $P = 0,34$. Idealno je $P = 1$. Za snažniji test morali bismo imati veći uzorak.

Opća pravila odabira testa

Prije uzimanja uzorka:

- 1) Izreci nul-hipotezu i alternativnu hipotezu.
- 2) Razmotri odgovarajuću raspodjelu danu nul-hipotezom.
- 3) Odluči o razini signifikantnosti testa.
- 4) Odredi kritično područje (odluči o kriteriju odbacivanja nul-hipoteze)

Sada uzmi uzorak!

- 5) Očitaj rezultat testa (izračunaj vrijednost statistike testa)
- 6) Učini odluku:
 - Ako je vrijednost statistike testa u kritičnom području, odbaci H_0 !
 - Ako vrijednost statistike testa nije u kritičnom području, nemoj odbaciti H_0 !

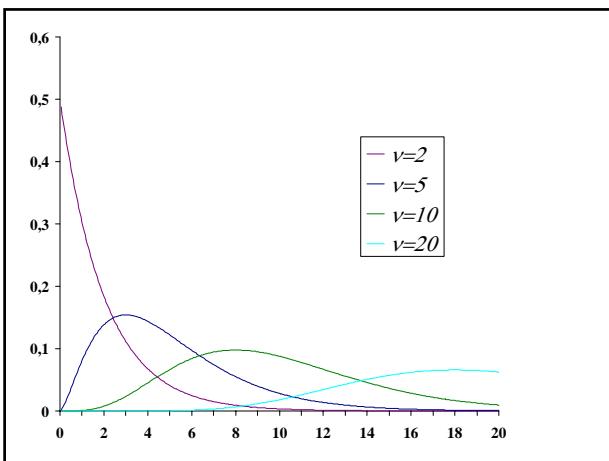
Testiranje dobrote prilagodbe

χ^2 raspodjela

Neka je $\nu \in \mathbb{N}$. Kontinuirana slučajna varijabla X ima χ^2 **raspodjelu** s parametrom ν ako je njezina funkcija gustoće vjerojatnosti dana s

$$f(x; \nu) = \begin{cases} \frac{x^{\nu/2-1} e^{-x/2}}{2^{\nu/2} \Gamma(\nu/2)}, & x \geq 0 \\ 0, & x < 0 \end{cases}$$

Parametar ν zove se "broj stupnjeva slobode" varijable X .

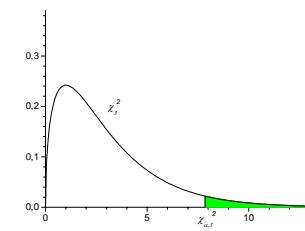

Vjerojatnost da varijabla X poprimi vrijednost veću od neke određene vrijednosti

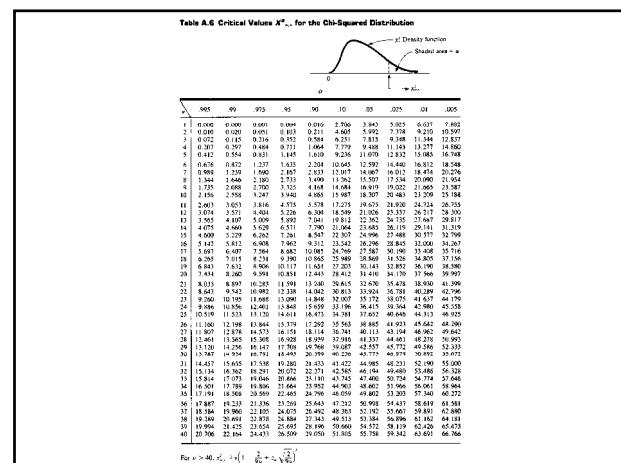
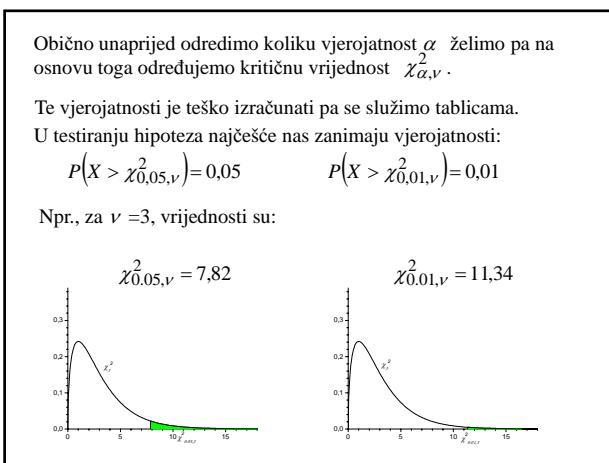
$$\chi_{\alpha,v}^2$$

dana je površinom ispod repa krivulje:

$$P(X > \chi_{\alpha,v}^2) = \int_{\chi_{\alpha,v}^2}^{\infty} \chi_v^2(x) dx$$

Indeks α označava iznos te vjerojatnosti. Ako X poprimi vrijednost veću od $\chi_{\alpha,v}^2$, kažemo da je u **kritičnom području**.

Stupnjevi slobode

Parametar v definiran je kao:

v = broj nezavisnih varijabli uključenih u izračun

Nalazimo ga na sljedeći način:

v = broj razreda – broj ograničenja

Normalna raspodjela, μ i σ poznati

Primjer:

Dugogodišnje statistike pokazuju da je visina studenata na nekom sveučilištu normalno raspodijeljena s očekivanjem $\mu = 173$ cm i standardnom devijacijom $\sigma = 7$ cm.

Iz jedne generacije studenata na tom sveučilištu izdvojeno je 100 studenata, mjerene su njihove visine i svrstane u razrede.

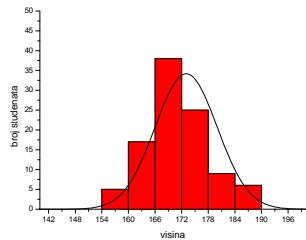
Opažene su frekvencije:

x	154-160	160-166	166-172	172-178	178-184	184-190	Total
$f(x)$	5	17	38	25	9	6	100

Provjeri s 5% signifikantnosti je li raspodjela normalna s s očekivanjem $\mu = 173$ cm i standardnom devijacijom $\sigma = 7$ cm !

Rješenje:

H_0 : Raspodjela je Gaussova s očekivanjem $\mu = 173$ cm i standardnom devijacijom $\sigma = 7$ cm.

Imamo jedno ograničenje: $\Sigma f_i = \Sigma f_{ti} = N = 100$

Uvodimo standardnu normalnu slučajnu varijablu $z_i = \frac{x - \mu}{\sigma}$.

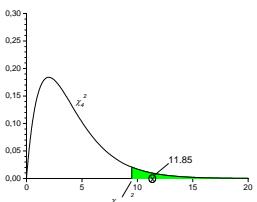
Za te vrijednosti z_i određujemo iz tablica funkciju raspodjele $F(z)$ i vjerojatnosti razreda $f(z)$:

razred i	f_i	z_i	$F(z)$	$f(z)$	f_n	$(f_i f_n)^2 / f_n$
154-160	5	$z < 1,86$	0,0314	0,0314	3	
160-166	17	$-1,86 < z < -1$	0,1587	0,1273	13	2,25
166-172	38	$-1 < z < -0,14$	0,4443	0,2856	28	3,57
172-178	25	$-0,14 < z < 0,71$	0,7611	0,3168	32	1,53
178-184	9	$0,71 < z < 1,57$	0,9418	0,1807	18	4,5
184-190	6	$z > 1,57$	1	0,0582	6	0
zbroj	100				100	11,85

Dakle, imamo pet razreda i jedno ograničenje pa je $v = 5 - 1 = 4$

Za 4 stupnja slobode i 5% signifikantnosti, kritična vrijednost (iz tablica) je

$$\chi^2_{0.05,4} = 9.49$$

Izračunata vrijednost $\chi^2_{op} = 11.85$ pada u kritično područje.

Stoga hipotezu H_0 odbacujemo.

Normalna raspodjela, μ i σ nepoznati

Isti primjer:

Odbacili smo hipotezu o očekivanju i standardnoj devijaciji, ali i dalje vjerujemo da je raspodjela normalna.

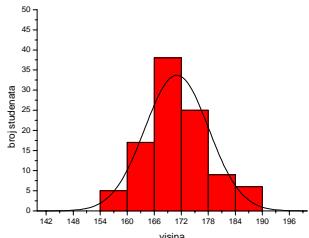
Provjeri s 5% signifikantnosti je li raspodjela normalna!

Rješenje:

H_0 : Raspodjela je Gaussova s očekivanjem $\mu = \bar{x}_{\text{uzorka}}$
 i standardnom devijacijom $\sigma = \sigma_{\text{uzorka}}$.

Izračunamo:

$$\bar{x}_{\text{uzorka}} = \frac{1}{N} \sum f_i x_i = 171 \text{ cm} \quad \sigma_{\text{uzorka}} = \sqrt{\frac{1}{N} \sum f_i (x_i - \bar{x}_{\text{uzorka}})^2} = 7,1 \text{ cm}$$

razred i	f_i	z_i	$F(z)$	$f(z)$	f_{ti}	$(f_z f_{ti})^2 / f_n$
154-160	5	$z < -1,55$	0,0606	0,060	6	0,167
160-166	17	$-1,55 < z < -0,70$	0,2420	0,181	18	0,056
166-172	38	$-0,70 < z < 0,14$	0,5557	0,314	32	1,125
172-178	25	$0,14 < z < 0,99$	0,8389	0,283	28	0,321
178-184	9	$0,99 < z < 1,83$	0,9664	0,128	13	0,063
184-190	6	$z > 1,83$	1	0,033	3	
zbroj	100				100	1,732

Dakle, imamo pet razreda i tri ograničenja: $N = 100$

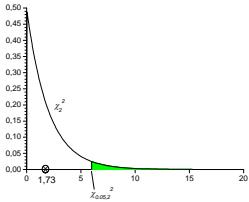
$$\mu = \bar{x}_{\text{uzorka}}$$

$$\sigma = \sigma_{\text{uzorka}}$$

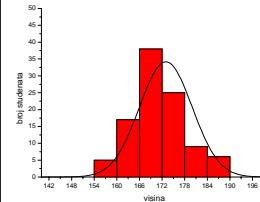
$$\text{pa je } v = 5-3 = 2$$

Za 2 stupnja slobode i 5% signifikantnosti, kritična vrijednost je

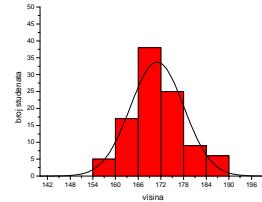
$$\chi^2_{0.05,2} = 5,99$$

Izračunata vrijednost $\chi^2_{\text{op}} = 1,73$ ne pada u kritično područje.
 Stoga hipotezu H_0 **zadržavamo**.

ODBACUJEMO!

PRIHVĀĆAMO!